

Bestræbelser for at naa dette Maal derved, at det gør Forholdet mellem Barnet og dem, der tager sig af Barnet, mere fast og mere inderligt end ved de andre Maader, hvorpaa man søger at komme ulykkeligst stillede og forældreløse Børn til Hjælp; det er jo i Almindelighed den Slags Børn, der er Tale om her, selv om der naturligvis kan være Undtagelser. Det gælder vistnok i dette Forhold om, at der paa forskellige Punkter aabnes Plads for et Skøn. Derfor er der, som det blev bemærket af den ærede foregaaende Taler, heller ikke i Forslaget tillagt Befolkningen Ret til uden videre at adoptere, men Adoptionen gøres afhængig af en justitsministeriel Tilladelse. Justitsministeriet skal altsaa i hvert enkelt Tilfælde skønne over, om det virkelig er til Gavn for Barnet, at det knyttes paa en saa nøje Maade til sine nye Forældre. Jeg har det Indtryk, at Justitsministeriet hidtil er gaaet meget samvittighedsfuldt frem ved Meddelelsen af Adoptionsbevillinger. Og jeg vil haabe, at man ogsaa i Fremtiden, naar der nu kommer faste Lovregler, vil stille store Krav ikke just til Adoptivforældrenes økonomiske Stilling, men først og fremmest med Hensyn til de Forhold, der gør dem skikkede til at opdrage Barnet, samt at Adoptionstilladelserne først vil blive meddelt efter en nøje Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde. Den første ærede Taler har jo meget udførligt gennemgaaet Lovforslagets enkelte Bestemmelser, og jeg skal derfor ikke komme ind paa dem her, dette saa meget mindre, som det netop maa bero paa et Skøn, om de fortjener at opføres til Lov, og derom vil man jo kunne faa Lejlighed til at tale i det kommende Udvalg. Jeg tror dog, at det vil være det rigtigste ikke at gøre alt for indgribende Ændringer deri.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget og udtale Haabet om, at det maa lykkes at skabe et Retsgrundlag for gode Vilkaar for de Børn, der her er Tale om.

Godskesen: I lang Tid har vi paa Personrettens og Familierettens Omraade savnet faste systematiske Lovregler. Denne Mangel er nu ved at blive afhjulpet. Vi har nys faaet en Lov om Ægteskabs Stiftelse og Opløsning og en anden Lov om Umyndighed, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Og der foreligger nu her for os et Lovforslag om Adoption. Jeg glæder mig over, at vi ogsaa paa dette vigtige Omraade faar en fast og systematisk Lov, og jeg tror, at den højt-ærede Minister i det store og hele har truffet det rette med Hensyn til den Maade, hvorpaa

han har formuleret Reglerne. Jeg tror ligesom den ærede første Taler, at Lovforslaget er et udmærket Grundlag for videre Forhandling, men selvfølgelig kan der være delte Meninger om forskellige Enkeltheder. Det kan jo saa imidlertid drøftes i Udvalget. Herefter og efter den udførlige Gennemgang, som den ærede første Taler helligede Lovforslaget, mener jeg, det er uforment for mig i Øjeblikket at komme ind paa en nærmere Omtale. Jeg skal kun dvæle ved et enkelt Punkt, som ogsaa blev berørt af den ærede første Taler. I sidste Punktum af § 1 hedder det: „Bevilling kan ogsaa meddeles en Mand med Hensyn til hans Barn udenfor Ægteskab.“ Dermed er det modsætningsvis udelukket, at der kan gives en Kvinde Adoptionsbevilling med Hensyn til hendes udenfor Ægteskab fødte Barn, medens Kommissionsforslaget tillader, at ikke blot en Mand kan adoptere sit uægte Barn, men ogsaa at en Kvinde kan gøre det. Ligesom den ærede første Taler forstaaer jeg meget godt, hvad der ligger bag den Forandring, som den højt-ærede Minister har foretaget. Han har ræsonneret som saa, at en Kvinde allerede i Forvejen har i det aller væsentligste samme Stilling til sit uægte Barn som til sit ægte Barn, og at der derfor ikke er nogen Grund til at tillade Adoption, som netop skulde gaa ud paa at give den adopterede Stilling som Adoptantens ægte Barn. Men ligesom den ærede første Taler tror jeg, at om end dette er rigtigt i juridisk Henseende, passer det ikke paa de praktiske Forhold. Sagen er jo nemlig den, at det endnu i vort Samfund er saaledes, at der falder en betydelig Skygge over en Kvinde, som har født et uægte Barn. Det medfører en Nedsettelse af hendes Anseelse overfor hendes Familie og Omgivelser. Det er derfor ganske menneskeligt og forstaaeligt, at hun ønsker at holde dette Forhold skjult. Imidlertid føler hun sig i Almindelighed som Moder stærkt knyttet til sit uægte Barn. Hun vil derfor ganske naturligt gerne gøre noget for at sikre Barnets Fremtid, naar hun kan gøre det uden at prisgive sig selv. Dertil er Adoption netop en udmærket Vej. Hun vil kunne give Barnet en Familiestilling i Forhold til sig, uden at hendes Familie, hendes Omgangskreds og Omgivelser i det hele faar at vide, at det er hendes eget uægte Barn. Hvis man ikke aabner hende denne Vej, kan hun ikke sikre Barnets Fremtid i de Henseender, jeg har nævnt, uden at prisgive sig selv. Det er en vanskelig Samvittighedskonflikt for hende, og selv om man vil sige: ja, det maa blive hendes